

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník 88

Číslo 38

21. září 2008

Cena: 6 Kč

V BRNĚ NA LIPOVÉ SE KONALO 92. ZASEDÁNÍ ÚSTŘEDNÍ RADY

92. zasedání ústřední rady se tentokrát nekonalo v Praze, ale historicky snad poprvé ve školicím středisku brněnské diecéze na Lipové. Úvodní pobožností na texty Dt 4,5-6, Ř 8,6-9 a Mt 28,20 (písň 117 a 166) posloužila sestra ing. Miroslava Studenovská, zástupkyně pražské diecéze. Vlastní jednání zahájil bratr patriarcha Tomáš Butta, který oznámil náhlé úmrtí bratra faráře Mgr. Iva Škramovského, kterého Pán povolal 9. září. Po modlitbě pak jednání ústřední rady pokračovalo ideovým referátem, který vedl bratr patriarcha. Ústřední rada mj. schválila záměr vydat ve spolupráci s Národním památkovým ústavem publikaci k 90. výročí vzniku naší církve. Dále schválila vydání Agendy ve slovenštině a pověřila úřad ústřední rady realizací. K navrhovaným změnám občanského zákoníku přijala ústřední rada toto usnesení: „Církev československá husitská nesouhlasí s navrženou změnou občanského zákoníku týkající se uzavírání sňatků. Současné znění považuje za dostatečné, neboť respektuje jak práva registrovaných církví se zvláštním oprávněním, tak i právní jistotu snoubenců.“

V referátu vzdělávání, který vedl slovenský biskup ThDr. Jan Hradil, Th.D., přijala ústřední rada usnesení, že ke zkouškám před církevní zkušební komisí budou zváni všichni

členové komise jmenovaní církevním zastupitelstvem, laický člen ústřední rady určený bratrem patriarchou a za slovenskou ústřední radu slovenský biskup.

V organizačně právním referátu, který vedl ing. Miroslava Studenovská, byla ústřední rada informována slovenským biskupem, že existuje možnost, aby si církev za symbolický poplatek pronajala bohosloveckou kolej v Roháčově ulici v Praze na Žižkově a získala tak mj. možnost spirituálně vést studenty HTF UK. Ústřední rada ustavila komisi ve složení: prof. J. B. Lášek, ThDr. Jan Hradil, Mgr. Radek Zapletal a ThDr. Jiří Vaníček. Komise připraví návrh na uzavření smlouvy o nájmu.

Ve finančním referátu, který vedl Mgr. Radek Zapletal, byla ústřední rada mj. informována o hospodaření církve. Na návrh kolínského vikariátu ústřední rada pověřila bratra patriarchu, aby v Ekumenické radě církví vyvolal jednání o možnosti zvýšení objemu mzdových prostředků k odměňování duchovních.

V ekumenicko zahraničním referátu, který vedl brněnský biskup ThDr. Petr Šandera, ústřední rada mj. vyslovila velký dík Saské evangelické církvi za dar 1000 euro, určený na nákup literatury pro misijní rozvoj náboženských obcí. Dále byla

Dokončení na str. 3

Společné foto rodičů s dětmi z misijní akce náboženské obce v Roudnici nad Labem

PALAČINKOVÁ PÁRTY V ROUDNICI NAD LABEM

Protože nám už skončily prázdniny a začaly povinnosti ve škole, přichystali jsme pro děti a rodiče "hurá akci", hezkou tečku za prázdninami s názvem Palačinková párty. V pátek 5. září se na farní zahradě sešlo

přes třicet rodičů s dětmi převážně z nevěřících rodin našich přátel a známých. Děti měly možnost si vlastnoručně vyzkoušet výrobu palačinkového těsta, učily se roztoukat vajíčka (*to byste nevěřili, co se s pár vajíčky užije legrace*). Pod odborným dozorem profesionálního kuchaře se naučily házet palačinky do vzduchu... a hlavně je zase chytat do pánve a samozřejmě, co si kdo uvařil, to si také snědl. Ani jsme nestihli počítat, kolik palačinek jsme za ten den usmažili, ale padly na ně dva litry mléka a kilo mouky a samozřejmě mnoho vajec. O další zábavu se starala maminka Jana, která si pro děti připravila různé zábavné hry a které také patří velký dík a obdiv za trpělivost a ne skutečnou dětskou hravost. Poděkování také patří onomu profesionálnímu kuchaři Vítkovi a jeho nasazení, a mému manželu Markovi, který pro tento den přijal jméno DJ Palačinka a staral se o hudební produkci. Děti s nadšením zpívaly do mikrofonu a nechávaly si pouštět písničky na přání.

Velmi rozpustile a radostně naladěni jsme se pokoušeli hromadně vyfotit, výsledek posuďte sami. Lépe to už opravdu nešlo. Palačinková párty splnila svůj účel a byla opravdu veselou a slunečnou tečkou za létem.

Na rozloučenou všichni dostali řád zlaté vařečky (Pokud by to někoho zajímalo: vyrobili jsme čtyřcentimetrové vařečky z moduritu, obarvili je zlatou barvou a přiřili jsme je samozřejmě zlatou nití na stuhu. Pak už stačil jen zlatý zavírací špendlík a řád byl hotov.). Celé odpoledne jsme zakončili před modli-

tebnou na betonovém plácku v kleče a s křídami a vyzdobili jsme tak vstup do sboru samými zvířátky a květinami. To aby se na nedělní bohoslužby přicházelo zvesela.

Přesto, že jsme na tento den čekali s hrůzou, jestli vůbec někdo přijde (v náboženské obci máme pouze šest dětí, z nichž přišly jen tři), neměli jsme nakonec na žádnou hrůzu ani čas. Jediný negativní pocit z tohoto dne byl jen ten, že nás ze samého běhání bolely nohy.

Když jsem na těchto řádkách poděkovala všem, kteří se na přípravách a realizaci podíleli, chci poděkovat také Bohu. To je totiž ten hlavní organizátor, který nám tuto myšlenku vnukl a celou akci pilně dozoroval. Bez jeho obětavé pomoci by to nešlo. Jemu patří dík a čest.

Co říci jako sladkou tečku na závěr? I když se u nás na nedělních bohoslužbách schází jen hrstka statečných a často si ve svém roudnickém sboru připadáme zcela osamoceni jako Daniel se svými druhy, přesto Bůh dává naší práci smysl. Díky jeho láskyplné posile máme i my sílu dál pracovat na jeho vinici, i když výsledné plody ještě nevidíme.

A tak na nedělní bohoslužbu jsme po křídových zvířátkách a květinách přišli zvesela jen tři. Už jsme ale nebyli skleslí a osamocení, protože v našich srdcích zůstala radost z páteční slavnosti a s ní i naděje, že Bůh nás vede po správných cestách, i když to jsou cesty někdy dlouhé a klikaté a nevyzpytatelné.

Tak směle do práce s vírou a nadějí a hlavně s láskou!

Lenka Vávrová,
farářka

V BRNĚ ZAHÁJILI NOVÝ PROGRAM PRO DUCHOVNÍ

"Společně po cestách víry" je název křesťanského vzdělávacího programu, který je určen především pro duchovní naší církve ale i pro laické spolupracovníky a jiné zájemce bez ohledu na církevní příslušnost. Cyklus pořádá brněnská diecéze, organizační vedoucí je ThDr. Světluše Košíčková, Th.D., ideovým vedoucím brněnský biskup ThDr. Petr Šandera.

Od září do května příštího roku proběhne ve školicím středisku v Brně na Lipové sedm dvoudenních setkání,

kdy každé obsahuje odbornou přednášku s diskusí a práci v jedné nebo ve dvou ze čtyř pracovních skupin (věroučná, biblická, pedagogická a psychologická).

První setkání už proběhlo ve dnech 5. a 6. září. Program byl zahájen bohoslužbou, kterou vedl bratr brněnský biskup ve Sboru Karla Farského na Starém Brně. Odbornou přednášku s diskusí měl doc. MUDr. Zdeněk Susa, CSc. z Československé církve evangelické. Tématem bylo "Léčení a uzdravování z hlediska

vztahu duše a těla". Diskuse se týkala především možnosti legalizace euthanasie, kdy přednášející byl radikálně proti a doslova uvedl, že pokud pacient trpí, je třeba zabít spíš lékaře, který si neumí s jeho bolestmi poradit. Na odpovědích bylo vidět, že hovoří z praxe (dlouhá léta pracuje jako interní lékař). On sám konkrétně se dostal pouze jednou do situace, kdy nemohl pacienta úplně zbavit obtíží, ale ani to ho nepřesvědčilo, že by bylo třeba legalizovat euthanasii.

Příští přednášku bude mít 18. října Mgr. Věra Fišerová, klinická psycholožka a soudní znalkyně. Tématem bude "Využití poznatků psychopatologie v duchovenské praxi". Projekt reaguje na skutečnost, že náboženské obce brněnské diecéze jsou geograficky vzdálené a jejich komunikace byla v minulosti záměrně ztěžována, což vedlo k roztržštěnosti aktivit i zabydlenosti ve stereotypch myšlení i práce. Setkávání umožní výměnu zkušeností v pracovních skupinách, odborný profesní růst, větší pochopení pro specifické skupiny... Na dotaz ČZ, zda by uvítali hosty i z jiných diecézí, zazněla kladná odpověď. Kontaktní osobou je ThDr. S. Košíčková (tel.: 777 064 102).

(noe)

O BUDOUCNOSTI CÍRKVE

Budoucností církve se zabývala konference "Duchovní směřování a hospodářské zabezpečení Církve československé husitské", která se konala 13. září v Brně na Lipové. Zúčastnilo se asi čtyřicet členů naší církve ze všech diecézí.

Pobožností na text 1 K 4,1-5 (píseň 13) zahájil bratr patriarcha Tomáš Butta. Zprávy o teologické práci a směřování jednotlivých diecézí pak podali všichni biskupové.

Referátem "K teologické práci a ideovému směřování Církve československé husitské" pak uzavřel tuto část bratr patriarcha.

Finanční zpravodaj ústřední rady

Mgr. Radek Zapletal pak navázal referátem "Ekonomické aspekty směřování a činnosti ČČSH".

Diskuse se týkala především možnosti hospodářského zabezpečení církve v budoucnosti, i když někteří připomínali, že hlavním úkolem církve je misie a že my nejsme ti, kteří mohou o budoucnosti církve rozhodnout. Budeme-li věrně plnit poslání, Pán církve nám jistě pomůže i po stránce hospodářské.

K příspěvkům předneseným na konferenci se určitě vrátíme v některém z dalších čísel, protože máme příslíbené referáty v textové podobě.

(red)

O moci a bezmoci slov

Slova dovedou pohladit. Útěšnou a hojivou moc slov, především společné modlitby, zakouším na bohoslužbách ve sboru nebo při návštěvách u starých a nemocných lidí, kteří se již bohoslužeb nemohou účastnit.

Slova dovedou zranit. Ani já jsem se nevyvaroval toho, abych druhým lidem neublížil řečmi hloupými a dvojsmyslnými, polopravdami a výmysly. Často jsem slova svých bližních nepochopil a odpovídal jim špatně. Anebo jsem je pochopil, ale nechtěl jsem je přijmout. Pak bývaly mé odpovědi ještě horší.

Slova dovedou zasáhnout. Jít na kořen věci. Přesně a jasně pojmenovat dobro a zlo, svatost a hřích, milost a vinu, pravdu a lež. Takovou moc slov poznávám při slyšení slova Božího, jehož písemnou podobu máme uchovánu v biblických knihách Starého a Nového zákona.

Z evangelii k nám promlouvá hlas Ježíše, onoho Slova, které bylo na počátku u Boha, které se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Proto Ježíšova slova nikdy nepominou. V jeho slovech je věčný život. Slova dovedou ještě něco jiného. Rozmělnit vše podstatné do bezobsažného tlachání. Vyprázdnit smysl i těch nejzávažnějších skutečností. Když lidské slovo "umravňuje" slovo Boží, aby je zneškodnilo a zbavilo nároků na nás, je to obzvláště nebezpečné pro život církve, která je živá z každého slova vycházejícího z Božích úst.

Ze strašlivých slov o Boží lásce a Božím soudu, jež biblické svědky naplňovala bázní a chvěním, křesťané - mne nevyjímaje - leckdy sestaví hezká rétorická cvičení, která se dobře poslouchají, ale duši člověka neobrátní. Proti Bohu se totiž nejlépe obrní ten, kdo si hutný pokrm Božího slova převarí na sice řídkou, ale zato sladoučkou kašičku lidského mudrování.

Posláním theologie - slova o Bohu - je, při veškeré úctě k Božím tajemstvím, vyjádřit, co nám Bůh zjevil, abychom tomu věřili. Protože ani zdaleka nestačí věřit "tak nějak" nebo věřit si "po svém". Právě proto, že křesťanská víra je vztahem důvěry a věrnosti k živé Pravdě, je potřeba, aby se v klíčovém vztahu víry udělalo jasno. Bůh neuzavírá vágní dohody, nýbrž jasné smlouvy!

Je-li Kristus ta cesta, pravda a život, musím mít ujasněno, jakými cestami putovat, jaké pravdě věřit a jaký život žít. A nechci nic víc, než být skrze víru a křest účasten Nové smlouvy, v níž je jasně řečeno, že Kristus za mne prolil svou krev na odpuštění mých hříchů.

Ve vztahu se oboustranně komunikuje. Bůh k nám mluví. Kristus je jeho Slovo. My s pomocí Ducha Kristova smíme mluvit s ním. A říkáte se nám mluvit i o něm! Je přece naším posláním vydávat svědectví pravdě. Velmi záleží na tom, jak mluvíme. Ale chápeme Boží slovo, abychom je uměli svým bližním zvěstovat? Chápeme svého bližního, abychom věděli, jak mu Boží slovo nabídnout?

Jelikož jsem vždycky rád mluvil (a nadto se tvářil, že vím, o čem mluvím), k pokání mi velmi prospívá Ježíšův výrok: „Z každého planého slova, jež lidé promluví, budou skládat účty v den soudu.“ (Mt 12, 36) Všem, kteří stejně jako já rádi mluví a někdy si do úst nevidí, mohu doporučit jen jedno, co doporučuji i sám sobě - alespoň občas zmlknout. Neboť je čas mluvit a čas mlčet.

Mgr. Lukáš J. Bujna

Miniúvahy Juraja J. Dovalu

Svet je v Božích rukách. Aj keď tu vládne tma, vraždí sa, znásilňuje a umierajú nevinní. Naša Zem so svojím utrpením je jedna bodka na gigantickom plátne Božieho obrazu, malá planétka v oceáne vesmírnych galaxií.

Svet je v Božích rukách. ***
V Boha nestačí veriť. Verili v neho fanatickí inkvizitóri a pritom hnali do plameňov ženy i deti. Verili v neho mnohí diktátori a páchali sadistické ukrutnosti. Veria v neho démonské sily a nebráni im to v konaní diela skazy. V Boha musíme viac než veriť, Boha musíme milovať. Viera bez lásky je prázdny plást bez medu.

Láska k Bohu posväčuje svet, aj naše činy. ***
V blahoslavenstvách Ježiš menuje ľudí, akých si praje mať. Pokorných, tichých, miernych, čistého srdca. Niet tam ani jednej zmienky: blahoslavení tvrdého srdca, lebo oni...
Rigorózní kresťania sa odvolávajú na to, ako Kristus vyhánal kupcov z chrámu. Z toho vyvodzujú, že oni sami sú oprávnení rozhodovať o veciach s bičom v ruke. Nezabúdajme však na podstatu evanjelia: Ježiš je Pán, on vo svojej božskej prozreteľnosti vedel, prečo to robí, nám však zanechal jediný príkaz MILUJTE SA.

Z kazateľského plánu

19. NEDĚLE PO SVÁTČÍCH SVATODUŠNÍCH

Stůjte pevně a držte se toho učení, které jsme vám odevzdali.

2 Te 2,15

První čtení: 1 K 16,13
Druhé čtení: 2 Te 2,13-17
Evangelium: J 17,25-26
K obětování: 1 J 2,24-25
K požehnání: Sk 2,41-42

PŘEČTĚTE SI V BIBLI

Naše církve náležejí k reformačním církvím, které mají za základ zbožnosti Písmo svaté. Ale v některých našich náboženských obcích se bohužel nekonají biblické hodiny.

(pokračování z minulého čísla)
LENOST A PRACOVITOST 3

Na svých cestách pěšky i lodí kázal v židovských synagogách i pod širým nebem, v pohanských městech i v přednáškové síni filozofů.

1. misijní cesta; Sk 13. a 14. kap.
2. misijní cesta; Sk 15. – 18. kap.
3. misijní cesta; Sk 19. – 21. kap.

Pracoval svými rukama, v námaze do úpadu, ve stálém nebezpečí.

1 K 4,12; Sk 20,33-35;
2 K 11,23-32

Nechtěl být nikomu na obtíž, s pomocníky pracoval ve dne v noci.

1 Te 2,9
Varoval před zahálčivostí. Kdo nechce pracovat, ať nej!

2 Te 3,6-15
Ačkoli považoval za správné, aby ti, kdo zvěstují evangelium, měli z evangelia obživu, sám ničeho z toho nevyužil.

1 K 9,14-15
Také my jsme Boží spolupracovníci. Každý pracuje dle svého obdarování.

1 K 3,1-15
Vzkříšený Kristus o nás ví, tak jako věděl o církvích starověkého světa. Efezskému sboru vyslovil pochvalu i výstrahu: Vím o tvých skutcích. Obobí se týká i nás. Komu uznání a komu výtky – to ví naše svědomí.

Zj 1,9-20; 2,1-6

Co vzkazuje apoštol Pavel nám – dnešním pracovníkům v církvi? Budte v díle stále horlivější, vaše práce není v Pánu marná!

***
MÁ TO CENU VĚŘIT V BOHA?

Má to cenu být hodný a snažit se Boha poslouchat? Má smysl moje věrnost nebeskému Pánu? Je to k něčemu, že chodím do kostela? Neusiluji o Boží věci nadarmo? Mnohé jsem kvůli Kristu opustil, mnohého se zřekl – nebylo to zbytečné? I proroci se tak ptali – viz Izajáš a Malachijáš. Podobně se projevila i Jóbova žena poté, co její muž stížen těžkými ranami byl zdánlivě Bohem opuštěn.

Iz 49,4; Mal 3,13-14; Jb 2,9-10
Srovnávám svůj život se životem dnešních nevěřících a bezbožníků. Hle – všechno mají, všechno se jim daří! Jsou zdraví, mají spousty peněz, dělají ka-riéru. Přítom to bývají nepoctivci, zpupní namyšlenci a žijí si v klidu a blahobytu. Někdy se i Bohu vysmívají. Stejně hořké steskany najdeme u Jób, žalmisty a proroků. Zůstanou opovržlivci bez trestu?

Jb 21.1-18; Ž 73; Jr 12,1-3;
Mal 3,13-18

Odpovědi na tyto trpké nářky čteme v Písmu. Smysl veškerého dění se člověku otvírá v chrámu. Žalmista vše pochopil v Boží svatyni. Bohoslužba, Boží slovo přispěje k našemu porozumění a vyrovnanosti. Je tady přece Bůh! Jiné je jeho myšlení než

naše. Jednou přijde se svým soudem.

Ž 73,16-17; Iz 55,6-9
Bůh všechno pozoruje a vidí, On shlídí na všechny obyvatele země.

Jr 12,3; Ž 14,1-2; 33,13-14;
Sírachovec 17,15-32; Př 15,3
Jak vysvětlit trápení nás – věřících. Co těžkých chvil jsem už prožil! Jaké nemoci, jaké rány, jaké bolesti, křivdy a příkoří jsem zakusil! Proč? To je tajemství Božího milování: Jako otec své dítě, tak on i tebe kárá a trestá. Koho Bůh miluje, toho křížkem navštěvuje, toho přísně vychovává.

Jb 5,17-18; Ž 73,14; Př 3,11-12;
Žd 12,5-6

Je tu také Boží "pamětní kniha". Zde je seznam těch, kdo jsou určeni ke spasení, a těch, které čeká zkáza a zahanutí. Jsou tu záznamy lidských skutků, podle nichž budeme souzeni.

Mal 3,16; Ž 139,16; Ex 32,32;
Da 12,1; Iz 65,6; Zj 20,11-5

A svou roli tu hraje i čas. Boží čas je jiný než náš. Může se zdát, že Bůh s pomocí prodlévá, ale On svým věrným nakonec vždycky zjedná právo. On připravuje den své spravedlnosti, svého soudu. Ale datum onoho dne nikdo nezná. V ten den dojde k viditelnému rozlišení těch, kdo slouží Bohu a kdo nikoli. Tehdy se ukáže, že naše víra a zbožnost nebyly marné.

1 Pt 3,8; L 18,1-8; Mal 3,17;
Mk 13,32

Texty vybrala: Jirina Kubíková (pokračování příště)

Nad Písmem

JEŽÍŠ ZJEVIL JMÉNO BOŽÍ

J 17,25-26

Bůh slouží člověku a ne člověk Bohu. Sbor byl postaven pro lidi, ne pro Boha. Je domem lidí, ne domem Boha. Duchovní nemá sloužit Bohu ale lidem. Bohoslužba není službou Bohu ale lidem. Nemáte povinnosti vůči Bohu, ale máte povinnost vůči sobě samým. Musíte nechat Boha, aby vám sloužil a živil vás tak, abyste se byli schopni rozdělit o svůj chléb se stejnou radostí, jako se s vámi dělil on. V křesťanství platí jedině služba člověku. Hlavní příkazání nepředepisuje chodit do sboru na bohoslužby, ale: „Milujte se navzájem, mějte úctu před člověkem!“

Pro "nábožensky" citlivého člověka to asi zní jako rouhání - dnes stejně jako v dobách Ježíšových. A přece právě to kázal Ježíš a právě proto vyvolával u nábožensky citlivých lidí pohoršení. Jak ho chceme následovat, nebudeme-li hlásat to, co on, a budeme zapírat, že hlavním tématem radostné zvěsti je zpráva o Bohu a osvobození člověka od dogmat i okovů zákona.

I dnes by Ježíš nejspíš přišel o život. Musel by jen opakovat v moderní řeči to, co říkal svým současníkům. A ačkoli je to velice smutné, mnozí křesťané by ho nepoznávali a nezastali by se ho. Dnešní evangelium představuje závěř Ježíšovy modlitby za učedníky. Připomeňme si, co říká: „Spravedlivý Otče, svět tě nepoznal, ale já jsem tě poznal, a také oni poznali, že

jsi mě poslal. Dal jsem jim poznat tvé jméno a ještě dám poznat, aby v nich byla láska, kterou máš ke mně, a já abych byl v nich.“

Není bez zajímavosti, že právě na této pasáži zakládají svou víru svědkové Jehovovi a tvrdí, že znalost Božího jména je to hlavní, co Ježíš odkázal svým následovníkům. Je nomže jméno nebylo v biblických dobách pouze pojmenováním přijatým zvnějšku, nýbrž neslo v sobě i podstatu "nositele", bylo jeho vyjádřením. Znáť něčí jméno znamenalo v jistém smyslu "mít ho v moci". Obdobně je tomu u Božího jména. Mojžíš při setkání s Bohem v hořícím keři trvá na poznání jeho jména. Bůh mu však jméno neřekne, protože nechce, aby ho měl jakýkoliv člověk v moci. Jméno, které zjevil Ježíš, odhaluje podstatu Boha. On nám ukázal, kdo vlastně Bůh je, jak jedná a co po nás chce. A protože jedno z Božích jmen je láska, chce, aby žil v nás stejně, jako žil v něm. Za dva tisíce let existence křesťanství se však svět moc nezměnil. I samotní křesťané často říkají: „Já ho mám rád, ale...“ a připadá jim pohodlnější sloužit Bohu, kterého nevidí, raději než lidem, které mají kolem sebe.

Dnes to skoro vypadá tak, jakoby se Ježíš modlil za své následovníky marně. Jeho církve připadá často vnějšímu pohledu jako zařízení, které sice hlásá, že slouží lidem, ale

přítom 90 % svých prostředků používá pro svou vnitřní organizaci. Kdo by se dobrovolně přihlásil do zdravotní pojišťovny, která své prostředky spotřebovává k zaplacení svých zaměstnanců a na stavbu velkolepých paláců, jichž se používá jen několik hodin týdně?

Pohanský kněz se zasvětil službě svému bohu. Ježíš Kristus nás však zasvětil službě člověku. Bůh si nenechává nic pro sebe, a kdo se věnuje jemu, toho posílá k ostatním, aby jim přinesl radostné poselství o osvobození a důstojnosti člověka. Pohanský kněz byl prostředníkem: vyjednával zdlouhavě, aby spojil lidi s bohem a boha s lidmi. Kněz Kristův však má především příkaz, aby nám zjevil, že Bůh nás miluje a že chce, abychom jako jeho děti především sloužili těm, kteří nás potřebují. Ježíš nám zjevil Boží jméno proto, abychom ho poznali a pochopili a aby i v nás byla jeho láska.

Helena Bastlová

**Otče Ježíšův i Otče náš,
ty jsi nás nechal
ve světě,
abychom mu sloužili.
Otevři naše srdce,
abychom mohli pocítit
tvou lásku
a rozdávat ji tam,
kde je jí nejvíce třeba.
Amen**

LADISLAV MUŠKA JUBILUJE

Máte snad také ve svém kalendáři dny označené několika hvězdičkami najednou, protože mezi svými přáteli najdete hned dva či dokonce několik, kdo právě slaví narozeniny? V mém kalendáři je takových záznamů kupodivu více; vztahují se třeba k 5. červenci, k 11. srpnu, k 17. září.

Právě k tomu poslednímu datu je ve všeobecném povědomí řada lidí. Mezi slavné, toho dne narozené, patří třeba Max Švabinský a nedávno zemřelý Tomáš Baťa. Ale jistě i vy sami znáte další jména, a ta se vztahují k okruhu Českého zápasu a Blahoslavu: např. MUDr. Jan Mička nebo Ladislav Muška. Ze všech právě posledně jmenovaný může narozeniny 17. září letos slavit – a to rovnou osmdesátku! Trochu neuvěřitelné číslo při té vitalitě.

Uvědomuji si, že ho znám déle než dvě desetiletí. V druhé půli osmdesátých let poslal na adresu šéfredaktora ThDr. Vlastimila Zítka články psané bohatou češtinou a Český zápas Ladislava Mušku po letech zákazů tiskl snad jako úplně první. Bylo to obcerstvivující čtení mezi tehdy navyklým slovořadím našeho týdeníku. Milovník přírody a přemýšlivý rybník psal o svém setkávání s přírodou i o vzhlížení ke Stvořiteli. Byl v tom respekt k hodnotám, v nichž kdysi v této církvi vyrostl. Nebyl to úkaz ojedinělý, protože koncem 80. let se k církvi navracely i další její "děti" – např. právě vzpomínatý básník MUDr. Mička, v redakci působící Iva Gottliebová i další.

Ladislav Muška – kdo je to? Znájí ho v ústecké opěře jako pěvce i režiséra. Hudba a zpěv naplňovaly život celé jeho rodiny. V Ústí nad Labem a v celém kraji ho po listopadu '89 také poznali jako vedoucího redaktora časopisu Severočeský dialog, na jehož stránkách přinášel kromě textů lidí, kteří nesměli tisknout, i fakta z nepříliš dávné historie, určená komunistickým režimem k zapomenutí. Kdo se setkal s Muškovou publicistikou, ví, jak umí být zapálená.

Po změně režimu přišlo v řadě nakladatelství ke cti mnoho materiálů z jeho spisovatelského šuplíku. Jen v Blahoslavu vyšly dvě knížky určené dětským čtenářům (a teď už pár let čeká v pořadníku další), o Albatrosu a jiných vydavatelstvích nemluvě. Získal řadu literárních cen (i mezinárodních), mj. v oboru detektivek. A protože se nebal ani práce organizační, znají ho doposud severočeští

spisovatelé, o něž se po léta bere coby jejich představitel v Obci spisovatelů.

Všechna tahle fakta, poněkud slovníková a značně neúplná, ovšem zdaleka nestačí postihnout směřování Ladislava Mušky, člověka a umělce. A nejde mi ani o to rozebírat a hodnotit, co v jeho usilování má hodnotu trvalou, co přechodnou, s čím v jeho angažmá souhlasit, s čím ne. Vždy o sobě skromně prohlašoval, že je pouhý "dělník literatury". Možná se tak cítil, když denně psal své literární penzum – ať už ve formě povídek, fejetonů, publicistických šlehů nebo románů (v ČZ v 90. letech vycházel na pokračování jeden historický – o husitech v severních Čechách: Na jejich stopy padal sněh). Nebo když připravoval cestu mladším kolegům. Věřím, že při příležitosti svého jubilea jistě najde u kritiků ocenění, které mu právem náleží.

Já mu jako někdejší redaktorka tohoto listu chci poděkovat za jeho účinnou podporu nejen v přelomovém čase počátku 90. let, kdy mi byl – byť na dálku – zasvěceným rádcem a inspirující oporou. A k jeho jubileu chci přispět alespoň přáním, aby se i ve svém věku a ve všem, co musí nést, mohl radovat z každého dne. Aby se nadále setkával se svými čtenáři a dělil se s nimi o to, co na své životní cestě potkal.

Vděčně a ráda gratuluji.

Jana Wienerová

Hudební skladatel Eugen Suchoň se narodil před 100 lety

100 LET OD NAROZENÍ E. SUCHONĚ

Eugen Suchoň pocházel z kantorského rodu, otec byl varhaník a regenschorim v Pezinku, kde Suchoň od dětství hrával na kůru na housle, pak i na varhany. Po vzniku Československé republiky pokračoval v gymnaziálním studiu (do 6. třídy) v Bratislavě, v letech 1927-31 se věnoval jen studiu hudby na nově založené Hudební akademii v Bratislavě (měla status konzervatoře), a to v oboru klavírní hry, kompozice (Fridrich Kafenda) a dirigování. V letech 1931-33 dojížděl do Prahy, kde se stal na mistrovské škole konzervatoře studentem kompozice u V. Nováka. Od roku 1933 působil jako profesor hudební teorie na Hudebně dramatické akademii v Bratislavě. Postupně si vytvářel vlastní styl, v němž dokázal spojovat dramatickou výbušnost a lyrickou zpěvnost (Burleska pre husle a orchestr op. 7). Vrchol Suchoňovy předválečné tvorby představuje kantáta Žalm zeme podkarpatskej (1937).

Během 2. světové války začal pracovat na opěře ze života slovenské vesnice v období první republiky Krútnava (1941-49, libreto autor a Štefan Hoza, premiéra v bratislavském Národním divadle 10. prosince 1949). Jde o kriticko-realistické dílo se silně moralistickým zaměřením (obtížné svědomí - doznání - očista) a současně o první slovenskou národní operu (lidové taneční scény a podobně, protože opera Kováč Wieland od Jána Levoslava Belly charakter takového díla neměla). Opera prošla i mnoha zahraničními scénami: Linec, Augsburg, Lipsko, Výmar, Kassel, Norimberk, Budapešť, Poznaň, Moskva, Antverpy (1968, 1973), Lublaň, Mnichov atd. V Praze byla inscenována třikrát, první inscenace v nastudování J. Krombholce (1953) měla 51 repríz.

V letech 1948-60 působil Suchoň jako profesor a vedoucí katedry hudební výchovy na Vysoké škole pedagogické v Bratislavě, 1951-59 byl předsedou slovenské sekce Svazu čs. skladatelů, předsedou Slovenského hudebního fondu aj. Mezi nejúspěšnější díla tohoto období patří orchestrální Metamorfózy a Symfionetta rustica. Druhá Suchoňova opera Svätopluk (1952-59) měla vytvořit jakousi paralelu k Smetanově slavnostní opěře Libuše a mužský sbor Slovenská pieseň vznikl roku 1973 jako pendant Smetanovy České písně. Textový podklad cyklu Ad Astra pro soprán a klavír tvoří básně Štefana Žárneho. Až ve svých 55 letech se Suchoň rozhodl napsat klavírní koncert; v průběhu jeho tvorby změnil původní koncepci (klasická forma koncertu mu nevyhovuje), což se odrazilo i v názvu skladby: Rapsodická suita. Také Symfonická fantazie na B-A-C-H pro varhany a smyčcové nástroje se rodila několik let. Velmi pomalu tvořící Suchoň zanechal dále klarinetové Concertino, skladby komorní, četné sbory aj. Z jeho pedagogického působení vyrostly teoretické práce Theorie kontrpunktu (1957), nauka o harmonii a další.

(red)

Ústřední rada projednala i žádosti o kněžské a jáhenské svěcení.

Vysluhování svátosti svěcení kněžstva schválila po složení zkoušky před zkušební komisí ústřední rady Mgr. Michaele Kajlíkové a jáhnovi Mgr. Phanelu Oswetovi, Ph.D. (oba jsou z pražské diecéze a jsou absolventy HTF UK).

Vysluhování svátosti jáhenského svěcení schválila ústřední rada po složení zkoušky před zkušební komisí ústřední rady Bc. Ivanovi Bařin-

kovi, který slouží v církvi pět let, a Mgr. Kamile Čadové, která v církvi slouží čtyři roky. Oběma udělila výjimku příslušného vzdělání uvedeného v čl. 10 Ústavy.

Ústřední rada schválila Mgr. Haně Rohlíčkové studium ročního pedagogicko-psychologického kurzu a Petře Štěpánové z Českého zápasu studium žurnalistiky na Fakultě sociálních věd UK při zaměstnání.

(red)

MÁ VAŠE NÁBOŽENSKÁ OBEC SOCIÁLNÍ AKTIVITY?

V letošním roce jsem se pokoušela zjistit, je-li organizována v náboženských obcích naší církve pravidelná činnost orientovaná na sociální oblast našeho života. Pro tento průzkum jsem vytvořila jednoduché dotazníky, ale vyplněných se mi jich vrátilo žalostně málo.

Víme, že v mnohých obcích pořádají kvalitní kulturní akce a věnují se vzdělávací činnosti či práci s dětmi. Do sociální oblasti; a toto spojení, prosím, nevnímejte nijak pejorativně; by patřilo pomáhání či doprovázení bližních v těžké životní situaci, seniorů nebo handicapovaných. Dále například kluby seniorů, setkávání osamělých rodičů nebo maminek, jejichž dospělá děti odcházejí z domova a ony v tomto těžkém období hledají náplň života. Přečtěte si, jak v některých obcích tyto činnosti probíhají.

Krásným příkladem je pravidelné setkávání seniork v náboženské obci Čelákovice. Setkání probíhají na faře pod vedením sestry farářky Špakové. V první části probíhá biblická hodina, otevřená všem přichozím, byť se považují za nevěřící nebo jsou členkami jiných církví. Účastnice se střídají v přípravě občerstvení; vřdyť všechny kuchařky rády předvedou své umění; a při kávě nebo čaji si mohou popovídat o svých starostech i radostech. Dále se zabývají výrobou obvazů pro válkou postižené země, v současné době jejich obvazy putují potřebným v Afganistánu. Touto cestou by sestra farářka ráda zveřejnila

návrh: potýkáte-li se někdo s přebytkem příze, věnujte ji, prosím, pilným dámám v Čelákovicích. Pastorační asistentka v Čelákovicích sestra Mira Poloprutská se zase věnuje půjčování zdravotnických pomůcek (například chodítek) potřebným v okolí.

Dejvická náboženská obec organizuje, i přes potíže se získáváním skladovacích prostor, tradiční bazárky. Na tuto akci můžete přinést to, co vy zrovna nepotřebujete, ale jiným by mohlo ještě výborně posloužit; nebo velmi levně koupit, co právě vám chybí.

Spousta obcí své sociální projekty chystá: v České Lípě vznikají malometrážní byty pro týrané matky s dětmi, v Příbrami se budou věnovat předškolákům s handicapem.

A jistě se děje něco i někde jinde. Jen

V BRNĚ NA LIPOVÉ SE KONALO...

Dokončení ze str. 1
ústřední rada seznámena s průběhem příprav a zapojením naší církve do Ekumenického shromáždění na Řípu 28. října.

V tiskovém a kulturním referátu, který vedl za nepřítomnou olomouckou biskupku Mgr. R. Zapletal, ústřední rada mj. odložila všechny podněty k Českému zápasu na konferenci, která se bude konat v říjnu.

V referátu liturgickém, pastoračním a svátostným život církve, který vedl královéhradecký biskup Štěpán Klášek, ústřední rada mj. projednala návrh na

o sobě vzájemně nevíme. Proto prosím, organizujete-li u vás aktivity podobného typu, napište o nich. Vaše zprávička může být uveřejněna v Českém zápasu a na stránkách Sociálního odboru, váš nápad nebo zkušenost může pomoci i ostatním obcím rozběhnout podobnou zásluhou činnost. Dokonce si myslím, že by bylo užitečné uspořádat setkání, na kterém bychom si mohli předat zkušenosti i návrhy osobně. Dejte vědět, zda máte o takové setkání zájem, případně jakou jinou formou byste rádi se svými kolegy spolupracovali. Své návrhy, podněty, informace o tom, co ve vaší obci děláte, posílejte na e-mailovou adresu socialni@ccsh.cz nebo poštou Sociální odbor ÚÚR ČČSH, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6 – Dejvice.

Mgr. Lenka Nováková

vydání pracovních listů prof. Jiřiny Kubíkové Biblické obrázky pro děti. Rozhodla, že obrázky budou po grafickém zpracování tiskovým odborem umístěny jako nabídka pro náboženskou obec na našich webových stránkách, aby bylo možné si je objednat v prodejní Blahoslav.

V referátu specifických služeb, který vedl pražský biskup ThDr. David Tonzar, Th.D., ústřední rada projednala jeho návrh na zřízení misie v Keni a doporučila jeho dopracování o místní právní aspekty s tím spojené.

ZPRÁVY

Večerní bohoslužby

Od 28. září se konají každou poslední nedělí v měsíci večerní bohoslužby od 19 h ve sboru naší církve v Praze 4 - Krč, ul. Dolnokrčská 1. (Autobusy od metra Budějovická 121 - výstup stan. Nádraží Krč, a 192 - výstup stan. Dolnokrčská.) Srdečně zveme!

(jb)

Veritas zve

MASARYK A HUS zní název přednášky, kterou v rámci semináře historické společnosti VERITAS prosloví PhDr. Jiří Kotyk, Ph.D., přední husovský badatel z Historického ústavu Filozofické fakulty Univerzity Hradec Králové. Seminář se bude konat v sobotu dne 11. října v 10 h v Pardubicích v sálku na faře Českobratrské církve evangelické v Sladkovského č. 638.

K ulici Sladkovského jedou od nádraží trolejbusy č. 2 a 13 do stanice Třída míru. Fara je 6. dům za kostelem.

(lh)

Moravské kvarteto v Brně

Zveme vás na koncert Moravského kvarteta v Brně-Tuřanech, který se koná dne 26. září v 17 h v Husově sboru v Brně-Tuřanech (u sokolovny). Koncert je zařazen do programu oslav 800. výročí první písemné zmínky o Tuřanech.

(no)

Studijní den v Motole

Ekumenická rada církví srdečně zve k účasti na 10. studijním dnu na téma "Duchovní péče ve zdravotnictví". Koná se ve čtvrtek 9. října ve FN v Praze - Motole. V dopolední části promluví dlouholetý nemocniční kaplan Rev. George Cobb (Velká Británie) na témata "Duchovní péče jako součást zdravotní péče" (kompetence, komunikace se zdravotníky, zkušenosti) a "Vzdělání, výcvik a duchovní formace nemocničních duchovních". Odpoledne promluví český nemocniční duchovní Pavel Ruml, Marie Opatrná, aj. o svých praktických zkušenos-

tech (Jak probíhá můj všední pracovní den? Jak spolupracuji se zdravotníky? Jaká je na mém pracovišti ekumenická spolupráce? Jaké mám možnosti konzultací a supervizí?). Podrobnější program bude v nejbližší době upřesněn. Prosíme zájemce, aby se přihlašovali nejpozději do 1. října na adresu info@ekumenickarada.cz. Konferenční poplatek na celodenní občerstvení, oběd a studijní materiály bude 100 Kč na osobu.

www.ekumenickarada.cz

Fryšták 2008

Měl jsem tu čest účastnit se křesťanského tábora naší církve ve Fryštáku u Zlína na Moravě.

Hned po příjezdu jsme se seznámili a vznikl tak skvělý kolektiv. Po ranním rozmýšlení nás čekala všemi oblíbená rozvíčka. Dopolední program byl povětšinou zaměřen na biblické příběhy z cest apoštola Pavla a navíc obohacen o roztočivé hry a soutěže.

A jestli si myslíte, že tím všechna legrace skončila, tak to se hodně pletete. Navíc nás totiž čekaly dlouhé a namáhavé pěší túry a jako bonus - koupání v místním rybníčku se sestrami kachnami. Večer jsme završili záplundnými biblickými kvízy.

Naši vedoucí Jindřiška, Dana a Petr byli opravdu bezva. Přípravili pro nás i několik specialit: noční bojovku v temném lese mezi divou zvěří nebo pokladovku s mnoha strašlivými úkoly. Naštěstí se většina z nás neztratila a i těm bojácnějším se skoro nic nestalo.

Z odpoledních programů jsme byli většinou tak nadšení, že nám ani nevdálo pumpovat studenou vodu na mytí nebo být na hlídce až do dvou do noci. Jídlo bylo opravdu znamenité, jen mě překvapuje, že jsme si ho nemuseli lovit.

No, myslím, že na letošní tábor budeme všichni, kteří jsme se vrátili, dlouho vzpomínat a rozhodně přivítáme další podobné akce!

Za děti a mládež NO Praha 4 Krč a Braník

Martin Kalivoda, 15 let

Předání diplomů HITS

Dovolujeme si oznámit, že dne 27. září v 10.30 h proběhne v kostele sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí v Praze slavnostní předání bakalářských diplomů studentům vysoké školy oboru Sociální práce - Charitativní misijní práce. Při této příležitosti budou předány diplomy absolventům Vyšší odborné školy HITS oboru Teologie a pastorační práce a HITS oboru Teologické minimum.

(hp)

Koncerty u sv. Mikuláše

- * 22. 9. - 20 h
Händel, Mozart, Bach, Vivaldi
A. Bárta - varhany
Camerata Pragensia orchestra
- * 23. 9. - 14 h
Benefiční koncert
- * 23. 9. - 17 h
Bach, Händel, Dvořák
Y. Škvárová - mezzosoprán,
J. Kalfus - varhany
- * 24. 9. - 17 h
Bach, Grosse, Vivaldi
M. Lopuchovský - flétna,
J. Popelka - varhany
- * 25. 9. - 17 h
Bach, Vranický, Beethoven
České smyčcové trio
- * 26. 9. - 17 h
Bach, Händel, Mozart
D. Mimrová - flétna, J. Kšica - varhany
- * 26. 9. - 20 h
Händel, Bach, Vivaldi, Mozart
Vivaldi orchestra Praga
V. Návrat - barokní housle
- * 27. 9. - 17 h
Bach, Vivaldi, Albinoni
J. Pokorná - varhany,
M. Kejmar - trubka
- * 27. 9. - 20 h
Händel, Bach, Vivaldi, Mozart
Vivaldi orchestra Praga
V. Návrat - barokní housle
- * 28. 9. - 17 h
Mozart, Beethoven, Bizet
PRAGUE WIND QUINTET
- * 28. 9. - 20 h
Bach, Orff, Liszt, Widor
Prague Brass Ensemble

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

JEŽÍŠ SE MODLÍ ZA UČEDNÍKY

Slova Pána Ježíše vyluštíte, pokud nahradíte jednotlivé symboly písmeny podle klíče.

◆♣△ ▽*⊕× ▽♥× †♠\$■♣⊕ ⊕•♥ ▽×✓■♠

▲⊕◆ • ■♥⊕ ⊕◆△♣ △□*+♠

A - ♣	CH - ⊕	N - ■	V - •
Ā - □	I - ♥	O - ♠	Y - ◆
B - ⊕	J - ▽	P - †	Z - \$
D - ◆	K - +	S - *	
E - ⊕	L - △	T - ⊗	
Ě - ✓	M - X		

(Řešení z minulého čísla: Neodsuzuj)

Jana Krajčířiková

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčířiková, Ivana Kyselová, Mgr. Ervín Kukuczka, Petra Štěpánová, tel.: 220398107, mail: ceskyzapas@ccsh.cz
Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9

KALENDARIUM - ZÁŘÍ

22. 9. 1438 - Část Albrechtova vojska za velení Fridricha Saského a Jakoubka z Vřesovic se střetla u Želenic se západočeskou hotovostí polské strany. Vojsko Albrechtových odpůrců utrpělo těžkou porážku. Velké ztráty na lidech utrpěla města Žatec a Louny (přestala hrát samostatnou politickou roli).

22. 9. 1938 - Výbor na obranu republiky svolal veřejnou manifestaci. Před sněmovnou Národního shromáždění (Rudolfinem) v Praze se shromáždilo na čtvrt milionu lidí. Hodžova vláda podala demisi. Nahradila ji nová vláda generála J. Syrového (tzv. úřednická).

Britský ministerský předseda Chamberlain se sešel s A. Hitlerem v Bad Godesbergu; Hitler se už nespokojil s odstoupením Sudet Německu a žádal splnění územních požadavků Polska a Maďarska (do tří měsíců).

23. 9. 1938 - Syrového vláda prohlásila Hitlerovy požadavky z Godesbergu za nepřijatelné a vyhlásila všeobecnou mobilizaci.

24. 9. 1923 - Narodil se v Praze Ladislav Fuks (+ 19. 8. 1994 tamtéž) - prozaik. Jeho prvotina Pan Theodor Mundstock (1963) se stala jednou z největších literárních událostí první poloviny 60. let. V té době již však měl autor, jenž do té doby působil v památkové péči a pak v Národní galerii, napsán cyklus povídek Mí černovlasí bratři (1964), odehrávající se rovněž za okupace a sledující osudy pěti chlapců (tři z nich jsou Židé) z jedné gymnaziální třídy. Tajemná, osudová atmosféra provází i román Variace pro temnou strunu (1966) s ústřední postavou senzitivního chlapce z pražské patricijské rodiny. Mistrnou alegorií inklinace maloměstství k fašismu je Fuksova hororová novela Spalovač mrtvol z roku 1967. Téma vykořenění lidské existence ve století holocaustu a osud Židů jako metafora všeobecného údělu je tématem dvou próz: souboru povídek Smrt morčete (1969) a románu, v němž se spojuje horor a pohádka, Myši Natálie Mooshabrové (1970). Rok po jeho smrti vyšly jeho impresionisticky zbarvené paměti nazvané Moje zrcadlo.

25. 9. 1618 - Císařské vojsko ustoupilo k Pelhřimovu a zde vybudovalo vojenský tábor. Moravská zemská hotovost se rozložila v Jihlavě (pěší pluk Albrechta z Valdštejna), u Telče (jízdni pluk Jiřího z Náchoda) a ve Znojmě (jízdni pluk Petra Sedlnického).

25. 9. 1868 - Narodil se v Chudenicích Jaroslav Kvapil (+ 10. 1. 1950 v Praze) - básník a divadelník, který už jako dvacetiletý publikoval ve Světozoru první básně. O tři roky později se stal literárním a divadelním referentem Hlasu národa, odtud odešel do Národních listů a redigoval i časopis Zlatá Praha. Roku 1900 se stal v Národním divadle dramaturgem a roku 1912 šéfm činohry. Vyrostla v něm snad největší dramaturgická i režisérská osobnost v historii našeho divadla. Z jeho vlastního dramatického díla byla nejspěšnější Princezna Pampeliška a ovšem libreto k Dvořákově Rusalce. V letech I. světové války byl dušič odboje českých umělců proti Rakousku. Z jeho podnětu vznikl roku 1917 Manifest českých spisovatelů, volající po národní samostatnosti. Po vzniku republiky krátce pracoval na ministerstvu, ale záhy se vrátil k divadlu, tentokrát jako šéf činohry Vinohradského divadla.

25. 9. 1893 - Rozklad realistického směru vyvrcholil abdikací prof. T. G. Masaryka na poslanecký mandát (po předchozím konfliktu s J. Grégrem) a jeho odchodem z mladočeské strany.

25. 9. 1908 - Napětí česko-německé (trvalo od jara t. r. a projevovalo se nacionalistickými bouřemi a pogromy) vyvrcholilo německou obstrukcí v českém sněmu, znásobenou bojovou písní Wacht am Rhein, která zněla sněmovní síní. 15. října vyvrcholilo sněmovní zasedání rvačkou a nechutnými scénami. Vláda český zemský sněm uzavřela. Pokus o česko-německé smířovací jednání ztroskotal.

25. 9. 1908 - Narodil se v Pezinku Eugen Suchoň (+ 5. 8. 1993 v Bratislavě) - slovenský hudební skladatel, pedagog a hudební teoretik - viz i str. 3.

25. 9. 1938 - Československý vyslanec v Londýně Jan Masaryk předal britské vládě odpověď Syrového kabinetu, který odmítl Hitlerovy požadavky obsažené v tzv. godesbergském memorandu.

26. 9. 1938 - Uveřejněno bylo německé memorandum, které požadovalo do 1. října 1938 vyklizení pohraničních oblastí a hlasování lidu ve smíšených oblastech do 25. listopadu. Hitler odmítl britský návrh, aby forma odstoupení území byla stanovena na jednání mezi Němci a Čechy za přítomnosti britských delegátů, a oznámil, jestliže nebudou přijaty jeho požadavky do 14 hodin 28. září, německá vojska vpadnou do ČSR.

27. 9. 1273 - Slavnostní volbou ve Frankfurtu nad Mohanem se stal římsko-německým králem (po smrti Richarda Cornwallského v dubnu 1272) hrabě Rudolf Habsburský. Na říšský trůn vážně pomýšlel i český král Přemysl Otakar II. (spoléhá na podporu papeže), avšak kurfiřti se přiklonili k méně známé osobnosti. Volba se uskutečnila bez pozvání českého krále, který již od poloviny 13. století náležel ke sboru sedmi kurfiřtů. Růst moci českého krále se zastavil. Přemysl odmítl uznat právoplatnost volby (poslal Rudolfovi zeb-ráckou mošnu), papež ji však v září 1274 potvrdil.

27. 9. 1938 - N. Chamberlain v projevu prohlásil, že Velká Británie není za všech okolností povinná přijít Československu na pomoc. O den později požádal B. Mussoliniho, aby se ujal funkce prostředníka v mezinárodním jednání o Hitlerových požadavcích. Také Francie intervenovala pro toto jednání.

27. 9. 1973 - Zemřel ve Washingtonu Štefan Osuský (* 31. 3. 1889 v Brezové pod Bradlom) - slovenský publicista a československý politik, diplomat, účastník protinacistického odboje.

(red)